

Vaše kroky Vás opäť zaviedli do našej knižnice. Čo vydavateľstvo BUVIK pripravilo tentokrát?

Dnešné stretnutie je jedným z mnohých stretnutí, ktoré v Piešťanoch absolvujeme. Už si ho ani nestanovujeme k nejakým termínom, pretože robíme nonstop takú čitateľskú aktivitu v Piešťanoch, kde sú nesmierne vnímavé deti, ktoré sú naučené chodiť na besedy. Poznajú veľa spisovateľov a sú odvážne a zvedavé. Rovnako ako sú zvedavé aj postavičky z knihy Nataše Tanskej, ktorú nám dnes bábkoherečky animovali. Je to jedna z azda najslávnejších kníh, ktorá vznikla pre desiatkami rokov a je preložená do dvanástich alebo trinástich svetových jazykov. Je to nesmierne vtipný text o dvoch kocúrikoch, ktorí konajú, hrajú sa a žijú presne tak, ako malé deti. Tým je to deťom veľmi blízke.

Po divadelnom predstavení sme sa s deťmi porozprávali čo deti čítajú, prečo je zaujímavé čítať a čo im kniha dáva. Zahráme sa s nimi. Deťom sme premietli aj sfilmovanú verziu rozprávky o Pufovi a Mufovi.

Po podujatí si teda dokážete vytvoriť obraz o tom, či a ako často deti čítajú. Ako sú na tom deti v Piešťanoch?

Mám pocit, že miestne deti čítajú viac ako slovenské, pretože ich tu hĺčkajú autori, ktorí sem chodia. A každou besedou dieťa dostane motiváciu prečo čítať, prečo je s knihou pekne, lepšie ako keď len pasívne prijímajú rozprávky z televízie. S knihou sa môžu zapojiť do deja, môžu sa identifikovať s hrdinami a tým sa vychováva veľmi kultivovaný čitateľ.

Tento rok žiaľ Puf a Muf osireli. Ich autorka Nataša Tanská zomrela. Ako ste ju poznali?

Je veľmi zaujímavé, že vydavateľ sa vie spriatelíť a stotožniť s autorom tak, ako keby to dielo bolo spoločné. Mám taký pocit, že Puf a Muf žijú v BUVIKU od nekonečna, pretože s pani Tanskou sme sa poznali asi štyridsať rokov. Zažili sme veľmi veľa pekných tvorivých chvíľ, besied s deťmi, často sme sa stretávali. Písala úžasné knihy. Napríklad ďalšia veľmi známa S dievčiskom sa nehráme už tiež patrí do Zlatého fondu detskej literatúry. Nataša Tanská napriek všetkým ťažkostiam v živote nikdy nestratila zmysel pre humor. A ten humor deti získava každou knihou dodnes.

Čím to bolo, že Nataša Tanská dokázala písať pre deti tak hravo, hoci svoje vlastné nikdy nemala?

Bol to myslím dar od Boha. Nataša Tanská bola sama jedno veľké dieťa, ktorá myslela ako deti, čo raz o nej povedal aj jej manžel. Jej svetom inšpirácie bol mnohokrát obyčajný list padnutý na zemi alebo kocúr, čo prebehol cez cestu či nejaký telefonát - omyl, to všetko vedela spracovať do knižnej podoby. Má jednu nádhernú poviedku aj o tom, ako sa dieťa učí telefonovať. Vedela úžasne zachytiť ten detský nonsens a stvoríť krásne a nezabudnuteľné diela.

Na záver ako vyzerá koniec roka vo vydavateľstve BUVIK?

Koniec roka je vždy takým žatevným. Pred pár dňami nám vyšla krásna knižka Daniela Heviera, ktorá sa volá veľmi vtipne Veľké Bum a malé Bum. Sú to básničky pre úplne najmenšie deti, ktoré sa ešte len učia hovoriť a spoznávajú krásu poézie. Vydali sme aj reedíciu Zlatej brány, čo je

encyklopédia detského folklóru, ktorý celý život spracovávala Mária Ďuričková. Z nášho vydavateľstva nedávno vyšli i krásne cigánske rozprávky pod názvom Čarovné pero, ktoré prvýkrát predstavujú cigánsku folkloristiku v takej šírke a nádhernej výprave ako nám ju urobila výtvarníčka Jana Kyselová - Siteková.